

Et af de meget målrettede formål med at give skattelettelser er også at få skabt nogle flere arbejdspladser i den private sektor. Skattelettelser er med til at mindste lønpresset, hvilket i sig selv giver forbedret konkurrenceevne. Dertil kommer den øgede omsætning i hele samfundet, hvilket også giver sig udslag i flere arbejdspladser. I det moderne samfund er detailhandel blandt vores beskæftigelsestunge erhverv. Mere omsætning i detailhandlen bliver ikke brugt til investering i nye maskiner, men betyder flere job med det samme. Særligt den forbedrede konkurrenceevne kan medvirke til fornyet vækst i eksporterhvervene. I en verden med over 5 milliarder mennesker kan Danmark, som kun udgør en promille, selvfølgelig sagtens øge vores markedsandel. Men det kræver, at vores produkter har høj kvalitet og den rigtige pris.

Fremskridtspartiets udspil under punkt 1 og 2 giver en ægte reduktion i ledigheden på mindst 40.000 personer i 1996. Der er naturligvis tale om et skøn, men det er meget forsigtigt og vil givet være stærkt undervurderet. Der kan nemt opstå en »ketchup-effekt«, hvor den første bølge af optimisme og fornyet vækst sætter fuld fart på det samlede erhvervsliv. De arbejdsløse sættes i ægte beskæftigelse og ikke blot på andre overførsels-indkomster eller offentlige parkeringsordninger. Det skyldes de *vækst-vitaminer* til den private sektor, som disse forslag byder på.

Fremskridtspartiet er tilhænger af vækst – masser af vækst – det er nemlig forudsætningen for en ægte nedgang i ledigheden. Det er helt misforstået at tro, at vi kan skabe arbejdspladser i et moderne samfund uden vækst. Drømme om et samfund som på »bedstemors« tid med hyggelige landsbyer, hvor smeden, skomageren og gørtleren laver de nødvendige redskaber, mens vi hver har et par høns og en gris i baggården, det er og bliver historie. Det moderne samfund udvikler sig hele tiden og giver løbende mere velfærd til os alle. Velfærd måles ikke i kroner og øre, men på, hvor meget man skal arbejde for at tjene nok til en bestemt ting. En håndværker skulle i 1950'erne arbejde det meste af et år for at købe et fjernsyn. I dag kan samme håndværker købe et moderne farve-tv for en halv månedsløn. Denne velfærdsstigning er alene kommet, fordi vi har haft vækst i samfundet.

6.3. Forøgede udgifter på udvalgte områder:

På en række udvalgte områder ønsker **Fremskridtspartiet** at bruge *flere ressourcer*. Vi mener, der er stærkt behov for at få opprioriteret en række områder, der særligt skal gavne de svageste borgere i samfundet. Vores syge, vores ældre og vores handicappede har det meget svært i disse år. Igen og igen oplever de det aldeles uacceptable, at kulturbudgetter, ulandsbistand, udlændingudgifter og f.eks. ministerpensioner stiger uhæmmet, mens forholdene for de svageste bliver dårligere. Det vil vi ikke være med til. Vi lover ikke bedre forhold for de svageste for at komme med valgfæsk. Vi gør det, fordi vores menneskesyn påbyder os at hjælpe de svageste.

Ældreområdet:

- Folkepensionen forhøjes: 8,0 mia. kr.
- Flere plejehjemspladser: 0,5 mia. kr.
- Bedre hjemmehjælp: 0,4 mia. kr.

Sygehusområdet:

- Afvikling af ventelister ved sygehusene: 1,0 mia. kr.

Handicapområdet:

- Forbedringer af en række forhold: 0,1 mia. kr.

Det er selvfølgelig mange penge, at bruge 10 mia. kr. på at forbedre forholdene for de svageste grupper, men det danske samfund bør være rigt nok til at bære denne udgift. Specielt når man ser, hvilke andre projekter der ødsles penge bort på ud af den 400 mia. kr. store finanslov, så er det efter **Fremskridtspartiets** opfattelse aldeles rimeligt med de forbedringer, vi foreslår.